

Ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής περί καταλαλιάς και κατακρίσεως

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

58. «Μή δώης την ακοήν σου τη γλώττη του καταλάλλου, μηδέ την γλώσσάν σου τη ακοή του φιλοσόγου, ήδέως λαλών ή ακούων κατά του πέλας, ίνα μη εκπέσης

της θείας αγάπης και αλλότριος ευρεθής της αιωνίου ζωής»

[Να μην αφήνεις τ' αυτιά σου ν' ακούνε τα λόγια του καταλάλου ούτε τα λόγια σου να φτάνουν στ' αυτιά του φιλοκατήγορου, μιλώντας ή ακούοντας με ευχαρίστηση τα λόγια κατά του πλησίον σου, για να μην εκπέσεις από την αγάπη του Θεού και έτσι βρεθείς ξένος της αιώνιας ζωής] .

Στο προηγούμενο κεφάλαιο ο άγιος Μάξιμος μιλάει γι' αυτόν που κρίνει και κατακρίνει τον πλησίον του και έτσι χάνει την αγάπη του Θεού και γίνεται αίτιος της αιώνιας κόλασής του.

Εδώ απευθύνεται στον αδελφό που αγωνίζεται τον «καλόν αγώνα της πίστεως» , που θέλει να σωθεί , να κληρονομήσει την αιώνια ζωή εν Χριστώ Ιησού, για την οποία κλήθηκε ως χριστιανός και ως μοναχός. Δεν απευθύνεται ως σε κατάλαλο και φιλόσογο, αλλ' ως σε ένα έντιμο μοναχό και αγωνιστή της αρετής. Θέλει να τον προφυλάξει από τις παγίδες του εχθρού, από την επιδημική νόσο της καταλαλιάς και κατακρίσεως. Πρόσεξε, λέει , να μην κινείς τη γλώσσα σου , για να κατακρίνεις τον αδελφό σου, ούτε να τεντώνεις τα' αυτιά σου και ν' ακούς με ευχαρίστηση τις κατακρίσεις και καταλαλιές του άλλου.

Υπάρχουν άνθρωποι, οι περισσότεροι ίσως ή μάλλον, φιλόσογοι. Τους αρέσει να ασχολούνται με τους άλλους, και να παρακολουθούν τη ζωή και συμπεριφορά τους, τις αδυναμίες και απροσεξίες τους και να τους καθίζουν , εν απουσία τους βέβαια,

στο εδώλιο του κατηγορημένου. Να γίνονται εισαγγελείς και δικαστές και να τους κρίνουν και κατακρίνουν ανελέητα. Και δεν κατακρίνουν μόνο τις πράξεις τους, αλλά και τα ίδια τα πρόσωπά τους. Λαλούν, μιλούν κατά των προσώπων. Καταλαλούν.

Τέτοιους ανθρώπους ή αδελφούς της μονής σου να μην τους συναναστρέφεις, να μην τους ακούς, να μην τους προσέχεις. Να προσεύχεσαι γι' αυτούς και να φυλάς τον εαυτό σου από το βαρύ αυτό παράπτωμα. Ούτε να λες τον κακό λόγο ούτε να τον ακούς από τους άλλους. Κλείσε το στόμα σου. «Θοῦ φυλακὴν τῷ στόματί σου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη σου». Και «παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον». Βάλε φρουρά στο στόμα σου και στα χείλη σου, ώστε τίποτε και ποτέ να μην βγει κακό για τον πλησίον σου. Πάντα να λες τον καλό λόγο.

Πάντα να σκεπάζεις τον αδελφό , να τον δικαιολογείς, να μην τον κατακρίνεις και τον διαπομπεύεις. Κλείσε τ' αυτιά σου όπως τάκλεινε ο προφήτης και έλεγε: «ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ». Βέβαια , ο ψαλμός αυτός είναι μεσσιανικός, αναφέρεται στο πρόσωπο του Χριστού, γι' αυτό και έχει μεγίστη βαρύτητα και θέλει περισσότερη προσοχή και αντιγραφή στην καθημερινή προσωπική μας ζωή.

Εγώ, λέει, σαν να ήμουν κουφός ,δεν άκουγα τις κακολογίες τους και, σαν να ήμουν άλαλος, δεν άνοιγα το στόμα μου.

Πόσο δύσκολο είναι να κρατηθεί κανείς μακριά από την κατάκριση, όταν μάλιστα ο μισόκαλος και μισάνθρωπος του ψιθυρίζει στ' αυτί ότι αυτά που ακούς ή αυτά που λένε είναι αληθινά , και ότι τάχα δεν λες ψέματα . Μα και αληθινά να είναι, ποιός μας ανέθεσε την εξουσία να κρίνουμε τους άλλους; Ένας είναι ο Κριτής και νομοδότης. Αυτός που μπορεί να σώσει και να απολέσει . Ύστερα ο ίδιος είπε: «Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε»

Στο μέτρο που θα κρίνετε θα κριθείτε. Η κρίση σας είναι αυστηρή και άδικη , αλλά δεν έχει τη δύναμη να στερήσει από τον αδελφό τη σωτηρία , ενώ εσείς την αποστερείσθε. Αυτοκατακρίνεσθε και αυτοκαταδικάζεσθε μέσα στο σκοτάδι του μίσους σας , αφού εκπίπτετε από την αγάπη που είναι φως Χριστού...

Από το βιβλίο: «αρχιμανδρίτου Τιμοθέου (Τζιαβάρα)

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

(Στην Α' εκατοντάδα κεφαλαίων περί αγάπης)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΗ

ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2010/

ΠΗΓΗ : eisdoxantheou-gk.blogspot.gr